ਵੀ. ਰਾਜਾਰਾਮ

ਬਨਾਮ

ਪੁਲਿਸ CHI/SCB ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

(2019 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1765-1766)

ਨਵੰਬਰ 26, 2019

[.ਆਰ. ਭਾਨੂਮਤੀ ਅਤੇ ਏ.ਐੱਸ., ਬੋਪੰਨਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: xx.217 ਅਤੇ 221 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 16) ਡੰਡਿਆਂ (ਲਾਠੀਆਂ) ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭੰਨਤੋੜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 217 ਅਤੇ 221 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-30-ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀਆਈਐਫ-30 ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਬੈਂਡਬਸਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 9 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ 16 ਮੁੱਖ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦੂਕਧਾਰੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-30 ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-30 ਐਵੀਡੈਂਸ ਆਨ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ. PW-30 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ 8.217 ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਤਣਾਅ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣਗੇ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ PW-30 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬੰਦੋਬਸਤ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਗਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਘਾਟ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਹਲਕੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ s.221 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡਣਾ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ PW-29-ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-30 ਜੋ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-29 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼। ਅਦਾਲਤ ਕਿ ਐਸਐਸ 217 ਅਤੇ 221 ਦੇ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਮੰਨਣਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਫੜਿਆ ਗਿਆ: 1. ਸਾਬਕਾ-ਪੀ82 ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-29-ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਡਬਸਟ ਡਿਊਟੀ ਸੂਚੀ ਹੈ। Ex.-P82 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੱਥੋਪਾਈ ਲਈ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ PW- 30-ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1-ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਪੀਡਬਲਯੂ-30 ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਸੀ ਜੋ ਸਟਰਾਈਕਿੰਗ ਫੋਰਸ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। SI-PW-1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਦੁਰਾਈ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦਸ ਵਿਅਕਤੀ ਆਰਮਡ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੁਲਿਸ ਬਲ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਬਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਿੰਡੇ ਜਾਣ। ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-29, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। Ex.-P82 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ PW-1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; PW-30 ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ PW-30 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। [ਪਰਾ 24] [992-ਬੀ-ਐਫ, ਐਚ: 993-ਏ]

2. PW-2 ਮਦੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਨਿਊਜ਼ ਐਡੀਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਚਾਲਨ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸੀਓਓ) PW-3 ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ PW-3 ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਦਫਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਤੁਰੰਤ ਫੋਨ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਫੋਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। PWs 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂਐਕਸ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। (ਪਾਰਾ 25, 26] [993-ਬੀ, ਫ-ਜੀ: 994-ਬੀ

3. PW-29 ਅਤੇ Ex.-P82 ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ PW-30 ਸੁਰੱਖਿਆ ਬੈਂਡਬਸਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-30 ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, PW-30 ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 217 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤੱਤ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਣਾਅ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੈਚ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਚਲ ਅਤੇ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹੈ: ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-30-ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ PW-30 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੈਂਡਬਸਟ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਗਨ ਅਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਸੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 217 ਅਤੇ 221 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. (ਪਾਰਾ 30, 31] [995-G-H; 996-A-D]

4. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡਣਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ-29-ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-30-ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੋ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਘਟਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, PW-29 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਗਿਆ ਅਤੇ 15.05.2007 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.1 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ; ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.2 16.05.2007 ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ 10.05.2007 ਨੂੰ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਫੜਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। (ਪਰਾ 33] [996-G-H: 997-A-B

5. ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਨਣਯੋਗ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਲਟਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। (ਪੈਰਾ 34] [997-ਸੀ-ਡੀ]

ਸਿਧਾਰਥ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਉਰਫ਼ ਮਨੂ ਸ਼ਰਮਾ ਵੀ. ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦਾ NCT) (2010) 6 SCC 1: |2010| 4 SCR 103: ਅਨਵਰ ਪੀ.ਵੀ ਪੀ.ਕੇ. ਬਸ਼ੀਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2014) 10 SCC 473: [2014] 11 SCR 399: ਸ਼ਸ਼ੀ ਮੁਹੰਮਦ ਰਾਜ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2018) 2 SCC 801: ਸੋਨੂੰ ਉਰਫ ਅਮਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2017) 8 SCC 570: [2017] 517 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ.

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2010] 4 ਐਸਸੀਆਰ 103	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	9 ਲਈ
(2014) 11 SCR 399	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	17 ਲਈ
(2018) 2 SCC 801	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	17 ਲਈ
[2017] 8 SCR 151	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	18 ਲਈ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1765-1766

ਸੀਆਰਐਲਏ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਦੁਰਾਈ ਬੈਂਚ ਦੇ 21.03.2019 ਅਤੇ 25.03.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ (MD) 2011 ਦਾ 274 ਨੰ

ਬੀ. ਬਾਲਾਜੀ (ਵੀ. ਜਿਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵ. ਲਈ), ਐਸ. ਅਰੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਐੱਮ. ਮਾਨੀ ਕੰਦਨ, ਆਰ. ਸੁਧਾਕਰਨ, ਐੱਮ. ਏ. ਅਰੁਨੇਸ਼, ਅੰਕੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਨੀਆ ਮਾਥੁਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੇ. ਸਿੰਘ, ਮੁਕੁਲ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਦਾਪੁਰਨਾ ਮੁਖਰਜੀ, ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਦੂਬੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਿਵਿਆ ਨਾਇਰ, ਅਨੁਜ ਅਗਰਵਾਲ, ਪੁਨੀਤ ਪਾਠਕ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਆਰ. ਬਨੂਮਤੀ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ 21.03.2019 ਅਤੇ 25.03.2019 ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ Crl.A. ਵਿੱਚ ਮਦੁਰਾਈ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। (MD) ਨੰਬਰ 274 ਆਫ਼ 2011 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2009 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰ.3 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਮਦੁਰਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ: 17 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਅਤੇ 221 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

3. ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ-

09.05.2007 ਨੂੰ, ਅਖਬਾਰ ਦਿਨਾਕਰਨ ਨੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਐਮ. ਕਰੁਣਾਨਿਧੀ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਵਾਰਸ ਬਾਰੇ ਜਨਤਕ ਰਾਏ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਛਾਪੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਕੇ. ਸਟਾਲਿਨ

ਨੂੰ ਐਮ. ਕਰੁਣਾਨਿਧੀ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਐਮ.ਕੇ. ਅਲਾਗਿਰੀ। ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਖਬਾਰ ਖਿਲਾਫ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫ਼ਤਰ ਅੱਗੇ ਅਲਾਗੀਨ। ਸਵੇਰੇ 10:00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਡੀਐਮਕੇ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸਕੱਤਰ, ਵਲੰਟੀਅਰ ਵਿੰਗ ਸਰਵਨਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 50 ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਨਕਤਨ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਆਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ, ਉਕਤ ਸਰਵਨਨ ਸੋਡੇ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ 'ਤੇ ਪਥਰਾਅ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਵੇਰੇ 11:45 ਵਜੇ ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਅੱਗੇ ਸਮਰਥਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 16) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵੀ.ਪੀ. ਪਾਂਡੀ, ਸਪੁੱਤਰ ਪੋਨੂਸਾਮੀ @ਅਟੈਕ ਪਾਂਡੀ, ਡੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਇੱਕ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਨਾਕਰਨ ਡੇਲੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੜ੍ਹੇ ਦੋ ਪਹੀਆ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿਨਾਕਰਨ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਭੰਨਤੋੜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਰਮਚਾਰੀ-ਵਿਨੇਥ ਕੁਮਾਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੰਬਰ 1), ਗੋਪੀਨਾਥ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੰਬਰ 2) ਅਤੇ ਮੁਥੁਰਾਮਲਿੰਗਮ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ, (ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੰਬਰ 3) ਅੱਗ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਬੈਠੇ। ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਐੱਮ. ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ, ਫਾਇਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-50) ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਫਾਇਰ ਇੰਜਣਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਦੇ ਨਾਲ 12 ਵਜੇ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫਤਰ ਗਏ। ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਤਾਲੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਚਿੱਠਿਆਂ ਨਾਲ ਤੋੜਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। PW-30-ਸੇਲਵਾਰਾਜ- ਤਤਕਾਲੀ ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਮੌਜੂਦ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਏ ਦੁਪਹਿਰ ਬਾਅਦ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ।

4. ਐਸ.ਆਈ.-ਅਲਾਦਿਆਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਤੇ 09.05.2007, ਸੀਆਰ ਵਿੱਚ ਓਥਾਕਦਾਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੰ: 226 2007 ਦੇ 01:00 ਵਜੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 147, 148, 449, 436, 302, 307, 332 ਅਧੀਨ ਆਈ. ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ 120B ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1-ਵੀਪੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਪ੍ਰੀਵੈਂਸ਼ਨ ਆਫ ਡੂਮੇਜ ਐਂਡ ਲੈਸ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪਾਂਡੀ @ ਹਮਲਾ ਪਾਂਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਲਕਸ਼ਮਣਨ, ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-70) ਨੇ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਡਾ. ਜੀ. ਨਟਰਾਜਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-63) ਨੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। PW-70 ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਮਹਾਜ਼ਾਰ (Ex-P181) ਅਤੇ ਰਫ ਸਕੈਚ (Ex-P219) PW-70-ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੰਨੇ ਹੋਏ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਅਤੇ ਦੋ ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਜਾਂਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਿੱਲੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਪੁਲਿਸ ਸਥਾਪਨਾ ਐਕਟ, 1946 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ SC/2816-2/2007 ਮਿਤੀ 10.05.2007 ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 228/ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 25/2007 AVD II ਦਿੱਲੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਪੁਲਿਸ

ਸਥਾਪਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਹਨਾਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 18.05.2007 ਨੂੰ, ਓਥਾਕਦਾਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ 2007 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰ. 226 ਨੂੰ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਆਰ. . ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ 17 ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ 06.08.2007 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਲ ਤੋਂ ਏ 16 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 147, 148, 449, 302 ਧਾਰਾ 149 ਆਈਪੀਸੀ, 436 ਧਾਰਾ 149 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਅਤੇ ਤਮਿਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਡੂ ਜਾਇਦਾਦ (ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 17 ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਸਨ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 16 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 147, 148, 449, 302 ਧਾਰਾ 149 ਆਈਪੀਸੀ, 436 ਧਾਰਾ 149 ਆਈਪੀਸੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ (ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 17 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 217 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ 221 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 221 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ PW-30-ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। PW-30 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 17 ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-67) ਦੀ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ-ਸਾਬਕਾ-ਪੀ212

7. ਸੀਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਧਾਰਾ 147 ਤਹਿਤ 16 ਮੁੱਖ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 9 ਨੂੰ ਬਰੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। 148, 449, 302 ਧਾਰਾ 149 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., 436 ਧਾਰਾ 149 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 4 ਅਤੇ 5 ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ)। ਐਕਟ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਨੰ.17 ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 217 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ 221 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਚਾਰ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਾਲ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ TS ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ. ਅਨਬੂ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (PW-29) ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਪਿਕਟਸ, ਜੋ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ ਦਫਤਰ, ਸੇਲਵਰਾਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-30) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਦੋਸ਼ੀ-ਰਾਜਾਰਾਮ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਫੁਟੇਜ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਫਾਹੀ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸੇਲਵਰਾਜ (PW-30) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ. ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ PW-77-ਗੌਥਮ ਰਾਏ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਫਸਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਲਈ। ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿਨੇਥ ਕੁਮਾਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੰ. 1) ਦੀ ਮਾਤਾ ਪੂੰਗੋਡੀ ਬੰਦ ਸੀ। ਦ CBL ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ 2011 ਦੇ Cri, A. (MD) ਨੰਬਰ 274 ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। Crl.A. ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। (MD) 2011 ਦਾ ਨੰਬਰ 274

8. ਮਿਸਟਰ ਵੀ. ਗਿਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (PW-29) ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (PW-30) ਪੁਲਿਸ ਬੰਦੋਬਸਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸੀਜ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ PW-27-ਅੰਨਲ-ਨੱਕਕੀਰਨ ਦੋ-ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੀਡੀਓ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-28-ਓਲੀਰਾਜਾ-ਨੱਕਕੀਰਨ ਦੋ-ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਨਿਊਜ਼-ਰਿਪੋਰਟਰ, ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟ ਹੈ

9. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਮਾ ਮਾਥੁਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ-ਸੀਬੀਆਈ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ 09:30 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬੰਦੋਬਸਟ ਡਿਊਟੀ ਦਾ। ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖਬਾਰ ਭਵਨ ਵਿਖੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਾ 217 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ 221 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਹੈਂਡਬਸਟ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਅੱਗਜ਼ਨੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਾਂਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ

ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਗਏ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ M.O.45-CD ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ ਛੇ ਸੰਖੇਪ ਰੋਗ (M.Os 49 ਤੋਂ 54) ਕੇਂਦਰੀ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ (CFSL), ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ PW-77-CFSL ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਡੀ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਮ.ਓ.45-ਸੀਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤੂਆਂ-ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸੀਜ਼ ਅਤੇ ਮਾਹਿਰ-ਪੀਡਬਲਯੂ-77 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸਕਾਂ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਸੀਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ। ਸਿਧਾਰਥ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਉਰਫ਼ ਮਨੂ ਸ਼ਰੀਨਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਆਫ਼ ਦਿੱਲੀ) (2010) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਗਰਭਪਾਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

10. ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਿਰਣੇ, ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਓ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਓ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 17 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੈਂਡਬਸਟ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਫੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਕੋਮਾਚੀਕੁਲਮ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨ ਸੀ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 39 ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਟੀਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਹੈਲਮੇਟ, ਸ਼ੀਲਡਾਂ, ਲਾਠੀਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਰਾਈਫਲਾਂ, 50 ਜਿੰਦਾ ਰੌਂਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣ, ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ 39 ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ। ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਨਸਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ। ਸਗੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ।

12. PW-2-A. ਮਦੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਸਮਾਚਾਰ ਸੰਪਾਦਕ ਮੁਥੁਪਾਂਡਿਅਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 09.05.2007 ਨੂੰ ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖਬਾਰ ਨੇ ਐਮ. ਕਰੁਣਾਨਿਧੀ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਵਾਰਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਪੋਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਰੁਣਾਨਿਧੀ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਵਾਰਸ ਕੌਣ ਹੈ?", ਜਿਸ ਨੇ ਖਲਬਲੀ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 09.05.2007 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮੂਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਫਾਇਰ ਸਰਵਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਓਥੱਕਦਾਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। PW-2 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ PW-3-R.M.R ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਹਮਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਰਮੇਸ਼, ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਚਾਲਨ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। PW-2 ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ PW-3-ਚੀਫ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, PW-3 ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ DSP, ਕਲੀਫੁੱਲਾ ਖਾਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

13. PW-3-R.M.R. ਚੇਨਈ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਚਾਲਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਰਮੇਸ਼ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2-ਮੁਥੁਪਾਂਡੀਅਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9:00 ਵਜੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। 09.05.2007 ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ 'ਤੇ ਹੋਏ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। PW-3 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ PW-2 ਵੱਲੋਂ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਲਸ ਗਰੁੱਪ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। PW-3 ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ PW-3 ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ DSP, ਕਲੀਫੁੱਲਾ ਖਾਨ ਦਾ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਕਤ DSP ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ PW-3 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਵਧੇਰੇ ਲੋਕ ਸਨ ਅੰਦਰ PW-3 ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਵੇਰੇ 11:00 ਵਜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ PW-2 ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਅੱਗ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। PW-3 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ 01:00 ਵਜੇ ਤੱਕ PW-2 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਅੱਗ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਦੋ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। , ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ, ਉਹ ਫਲਾਈਟ ਰਾਹੀਂ ਮਦੁਰਾਈ ਚਲੇ ਗਏ

M.O.45-CD ਸੰਬੰਧੀ ਬੇਨਤੀਆਂ। ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸਕਸ (ਐਮ.ਓ. 49 ਤੋਂ 54)

14. ਸੀਬੀਆਈ ਨੇ M.O.45-ਸੀਡੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 31 ਫੋਟੋਆਂ ਸਨ ਜੋ PW-27-ਅੰਨਲ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੱਕਕੀਰਨ ਦੋ-ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ M.Os 49 ਤੋਂ 54-ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸਕਸ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫਤਰ ਦੇ ਨਿਊਜ਼ ਐਡੀਟਰ PW-2-Muthupandiyan ਦੁਆਰਾ CBI ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇ ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸਕਸ-ਐਮਓ, 49 ਤੋਂ 54 ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ; ਪਰ PW-2 ਨੇ M.Os ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 49 ਤੋਂ 54. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-77 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀ.ਐੱਫ.ਐੱਸ.ਐੱਲ. ਦੇ ਸੈਂਟਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਫਸਰ, ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸੀਜ਼-ਐਮ.ਓ. 49 ਤੋਂ 54 ਅਤੇ ਐਮ.ਓ.45 ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ PW-77 ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਅਸਲੀ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫ਼ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ"। ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, PW-77 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫ਼ ਇਸਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਅਸਲੀ ਹਨ।

15. ਪੀਡਬਲਯੂ-28-ਓਲੀਰਾਜਨ ਨੱਕਕੀਰਨ ਦੋ-ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-27-ਐਨਲ ਦੇ ਮਦੁਰਾਈ ਨਿਊਜ਼-ਰਿਪੋਰਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨੱਕਕੀਰਨ ਦੋ-ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊਜ਼ 27 ਅਤੇ 28 ਨੇ 09.05.2007 ਨੂੰ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਕਵਰੇਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚੇਨਈ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਹਨ ਪੀਡਬਲਯੂਜ਼ 27 ਅਤੇ 28 ਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ PW-27 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 09.05.2007 ਨੂੰ ਉਹ ਪੇਟ ਦਰਦ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ 02:00 ਵਜੇ ਹੀ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫ਼ਤਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ। ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-27 ਨੇ ਦੁਪਹਿਰ 02 ਵਜੇ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਫ਼ੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-28 ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੱਕੀਰਨ ਦੋ-ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਨਿਊਜ਼ ਰਿਪੋਰਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ। ਪਰ PWs 27 ਅਤੇ 28 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

16. PW-75-ਨੱਕੀਰਨ ਗੋਪਾਲ ਨੱਕੀਰਨ ਦੋ-ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, PW-75 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ PWs 27 ਅਤੇ 28 ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਮਦੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਲਈ ਖ਼ਬਰਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਸਨ। PW-75 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਬੀਆਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸੀਬੀਆਈ) ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ M.O.45- ਸੀਡੀ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। PW-75 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ M.O.45- CD ਵਿੱਚ 31 ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-26-ਕਾਮਰਾਜ, ਚੇਨਈ ਵਿਖੇ ਨੱਕੀਰਨ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਾਦਕ ਨੇ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 27 ਅਤੇ 28 ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਦੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੁਆਰਾ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 26 ਅਤੇ 75 ਨੇ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਖ਼ਬਰਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪੀਡਬਲਿਊ 26

ਅਤੇ 75 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੋਟੋਆਂ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖ਼ਬਰਾਂ ਜਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੋ।

17. ਮਿਸਟਰ ਵੀ. ਗਿਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ M.O.45-CD ਅਤੇ ਛੇ ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸਕਾਂ (M.Os 49 ਤੋਂ 54) ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ M.O.45 ਅਤੇ M.Os 49 10 54 ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65-ਬੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅਵਾਰ ਪੀਕੇ ਪੀਕੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। Basheer and Others (2014) 10 SCC 473 ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਸਬੂਤ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65-B ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਸ਼ੀ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2018) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 801 ਵੱਲ ਵੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਸ਼ੀ ਮੁਹੰਮਦ ਵਿਚ ਅਨਵਰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰਾ (29) ਵਿਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65-ਬੀ(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਫੀ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 26.07.2019 ਨੂੰ 2017 ਦੇ CA ਨੰਬਰ 20825-20826 ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

18. ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੀਬੀਆਈ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ PW-77, CFSI ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤ। ਵੀਡੀਓਗ੍ਰਾਫ਼ਾਂ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-77 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤਸਵੀਰਾਂ, ਐਮ.ਓ.45-ਸੀਡੀ ਅਤੇ ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸਕਸ-ਐਮ.ਓ. 49 ਤੋਂ 54 ਅਸਲੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਨੂੰ ਉਰਫ ਅਮਰ ਰਾਜ ਹਰਿਆਣਾ (2017) 8 SCC 570 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਧਾਰਾ 65-ਬੀ(4) ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ/ਮਟੀਰੀਅਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

19. ਸ਼ਾਥੀ ਮੁਹੰਮਦ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਬੂਤ/ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 65-ਬੀ(4) ਅਧੀਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਦਾ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੱਚ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 65-ਬੀ(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੀਐਫਐਸਐਲ ਦੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-77-ਸੀਨੀਅਰ ਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਖੇਪ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ।

20. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ M.O.45-CD, ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ M.Os. 49 to 54. M.O.45- ਸੀਡੀ, ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ ਨਕੀਰਨ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਖ਼ਬਰਾਂ

ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫਤਰ ਦੇ ਨਿਊਜ਼ ਐਡੀਟਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਛੇ ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸਕਸ-ਐਮਓ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ 49 ਤੋਂ 54. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਨੇ ਛੇ ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸੀਜ਼-ਐਮ.ਓ. 49 ਤੋਂ 54. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਐਫਐਸਐਲ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-77 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-77 ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। M.O.45-CD ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤੂਆਂ-ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸੀਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀਡੀਓ ਫੁਟੇਜ ਅਤੇ ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸੀਜ਼ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਫੋਟੋਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਗੁਸਤਾਖ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਾਕਟਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਕਤ ਪਹੁੰਚ ਉਲਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਖੁਲਾਸੇ 'ਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 17 ਨੂੰ ਵੀ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾਖਲ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਸੀਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ M.O.45-CD, ਫੋਟੋਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਪੈਕਟ ਡਿਸੀਜ਼-M.Os 49 ਤੋਂ 54 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ, ਇਹ ਦੂਜੀਆਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ M.O.45-CD ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਖੇਪ ਰੋਗਾਂ (MOs 49. to 54) ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਨਕੀਰਨ ਦੇ-ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਖਬਰਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

21. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 217 ਅਤੇ 221 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. . ਮਿਲੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 217 ਅਤੇ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

22. ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ-

(i) ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਵਿੱਚ) ਅਜਿਹੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ (ਏ) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਾਏਗਾ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਬਚਾਏਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ

ਧਾਰਾ 221 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

(i) ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਹੈ;

(ii) ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਫੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ

(iii) ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ

(iv) ਕਿ ਉਸਨੇ ਫੜਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ।

23. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਅੱਗਜ਼ਨੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ "ਹਮਲਾ ਪਾਂਡੀ" ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣ-ਪਛਾਣਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਗਏ ਸਨ

24. Ex-P82 PW-29-TS ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਡਬਸਟ ਡਿਊਟੀ ਸੂਚੀ ਹੈ। ਅਨਬੂ, ਐਸ.ਪੀ. ਐਕਸ-ਪੀ 82 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-30-ਸੇਲਵਾਰਾਜ ਲਈ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ- ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1-ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਪੀਡਬਲਯੂ-30-ਸੇਲਵਾਰਾਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਬੰਦੂਕਧਾਰੀ ਸਨ ਜੋ ਸਟਰਾਈਕਿੰਗ ਫੋਰਸ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ। PW-1 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਹੈਂਡਬਸਟ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। SI-PW-1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਦੁਰਾਈ ਆਰਮਡ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਲਗਭਗ 10 ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਿੰਡੇ ਜਾਣ। ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ. ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਰਾਹੀਂ PW-29, ਐਸ.ਪੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1-ਐਸਆਈ-ਅਲਾਦੀਯਾਨ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ-

"ਉਸ ਦਿਨ ਵਧੀਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸ੍ਰੀ ਸੇਲਵਾਰਾਜ ਦੇ ਚਾਰਜ ਹੇਠ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀਐਸਪੀ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਐਸਪੀ ਨੂੰ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ... ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰਕ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਦੂਰੀ ਤਾਂ ਜੋ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਜਾਮ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਪੁਲਿਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਸਹੀ ਹੈ।

ਐਕਸ-ਪੀ82 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਘਟਨਾ, PW-30-ਵਧੀਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ PW 30-ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ।

25. ਪੀਡਬਲਯੂ-2-ਮੁਥੁਪੰਡੀਅਨ ਮਦੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿਨਾਕਰਨ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੇ ਨਿਊਜ਼ ਐਡੀਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਚਾਲਨ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸੀਓਓ) ਪੀਡਬਲਯੂ-3-ਆਰਐਮਆਰ ਰਮੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕੋ। ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੁੱਖ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ-

"ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਬਣ ਕੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਾਰਾਮ ਦਾ ਮੋਬਾਈਲ ਫ਼ੋਨ ਨੰਬਰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸੀ.ਓ.ਓ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਸਾਡੇ ਸੀਓਓ ਨੇ ਡੀਐਸਪੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਾਰਾਮ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੀਓਓ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੀਐਸਪੀ ਸ੍ਰੀ ਕਲੀਫੁੱਲਾ ਖਾਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਪਣੀ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ, PW-2 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜਾਰਾਮ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ PW-2 ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, PW-2 ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜਾਰਾਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। .....

26. ਪੀਡਬਲਯੂ-3-ਆਰ.ਐਮ. ਦਿਨਾਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਚਾਲਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਰ. ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2-ਮੁਥੁਪੰਡੀਅਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਦਫਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਤੁਰੰਤ ਫੋਨ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਫੋਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-3-ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਚਾਲਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। PW-3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ-

ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਆਈ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ. ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡੀਐਸਪੀ ਦਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਸ੍ਰੀ ਕਲੀਫੁੱਲਾ ਖਾਨ। ਮੈਂ ਡੀਐਸਪੀ ਕਲੀਫੁੱਲਾ ਖਾਨ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਲੋਕ ਅੰਦਰ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਾਤ ਦੇ 11.00 ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ...

PWs 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਿਊਜ਼ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

27. ਪੀਡਬਲਯੂ-29-ਟੀ.ਐਸ. ਅੰਬੂ, ਮਦੁਰਾਈ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਦਿਹਾਤੀ) ਨੇ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ (ਐਕਸ.-ਪੀ 82) ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, PW-29 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ PW-30-ਸੇਲਵਾਰਾਜ, ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਡੀਐਸਪੀ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ 41 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਪਣੀ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ, PW-29 ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

"ਐਕਸ ਪ੍ਰਤੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਐਕਸ. 82, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਸ.ਪੀ. ਸੇਲਵਾਰਾਜ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਮੂਹ ਦਾ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

PW-29 ਅਤੇ Ex.-P82 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ PW-30 ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ।

28. ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-30-ਸੇਲਵਾਰਾਜ, ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਭਗ 35 ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 11:18 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 11:40 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ 'ਚੋਂ ਧੂੰਆਂ ਨਿਕਲਦਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੁੱਜੇ। PW-30 ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-29-ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ-82 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ PW-30-ਵਧੀਕ ਸੀ ਐਸ.ਪੀ. ਜਦੋਂ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੇੜੇ ਅੰਦੋਲਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-30 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਕਿਉਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜੇਕਰ PW-30 ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-30 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਣ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ-29 ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-29-ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-30 ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।

29. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਬਕਾ-ਪੀ82 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-29-ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਬੰਦੂਕਧਾਰੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-30 ਦੇ

ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। PW-30. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-30-ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਐਕਸ-ਪੀ82 ਵਿੱਚ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਬੰਦੂਬਤ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1-ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫਤਰ ਦੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2-ਨਿਊਜ਼ ਐਡੀਟਰ ਅਤੇ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫਤਰ ਦੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3-ਚੀਫ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੀਡਬਲਯੂਜ਼ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

30. PW-29 ਅਤੇ Ex-P82 ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ PW-30-ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬੈਂਡਬਸਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸੀ, ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸੀ। PW-30. ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-30 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ 217 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ-PW-30 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ

31. ਜਦੋਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਨਾਕਰਨ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇੜੇ ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਯਾਨੀ. 09.05.2007 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11-12:00 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿਗੜ ਗਈ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅੰਦੋਲਨਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਣਾਅ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਰੇਕ ਮਾਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਅਤੇ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, PW-30-ਵਧੀਕ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ PW-30 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬੈਂਡਬਸਟ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਲਗਾਇਆ

ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਗਨ ਅਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਸੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 217 ਅਤੇ 221 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ

32. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧਾਰਾ 217 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1- ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲੀਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਹਲਕੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਨਸਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ. ਬਿਲਕੁਲ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ PW-30 ਜਾਂ PW-29-ਸੁਪਰਟੈਂਡੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਜੋ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ. ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰੋ।

33. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡਣਾ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ। PW-29-ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ PW-30-ਵਧੀਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-29 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਗਿਆ ਅਤੇ 15.05.2007 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 (ਵੀ.ਪੀ. ਪਾਂਡੀ ਅਟੈਕ ਪਾਂਡੀ), 16.05.2007 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 (ਐੱਮ. ਤਿਰੂਚੇਲਵਮ) ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 (ਪ੍ਰਭ ਅਰੋਕਿਆਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਐੱਮ.) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ। ਸਰਵਣਮੁਥੁ) 10.05.2007 ਨੂੰ. ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 221 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

34. ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਨਜ਼ਰੀਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

35. ਮਿਸਟਰ ਬੀ. ਬਾਲਾਜੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ

36. ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 217 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 221 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਅਪੀਲਾਂ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

37. ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, 21.03.2019 ਅਤੇ 25.03.2019 ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ Crl ਵਿੱਚ ਮਦੁਰਾਈ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼। ਏ. (ਐਮ.ਡੀ.) ਨੰ. 274 ਆਫ਼ 2011 ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 17 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 217 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ 221 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਵਾ ਗੁਰਾਲ ਐਪੀਨਿਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate